

PODMUSK (1) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w pod-*).

sg *A podmusk*. ◇ [*I podmuski(e)m*.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

W funkcji przysłówka: szczelnie, dokładnie; gładko:

[*»podmuskciem«*: Ta stajnia o dwu wierzchu, słoma [*lege: słomą*] poszyta podmuskciem. *LustrWpol* I 44; ten spichrz snopkami podmuskciem podszyty. *LustrWpol* I 106.]

Wyrażenie przyimkowe: »w podmusk«: bo to śilna łzkodá/ robić co rok/ co też robotę do dzieści lat możelz zrobić: iednák gárdliná w podmułk dobrze położona/ lat trzydzieści trawwłzy potrzebem będzie. *GostGosp* 96.

MŚ, SBu